

— תהלים — זוהר תהלים —

לממנה של אותה צפרדע שלא יודע מה שאני אומר, שלא אמרתי כי חסיד אני. אלא משום שפרשוהו חכמים, ולא עם הארץ הארץ חסיד, שהתורה נתנה מימין הקדוש ברוך הוא שהוא חסד. ומשום זה מי שמתעסק בתורה נקרא חסיד. בגלל זה אמרתי להקדוש ברוך הוא שמרה נפשי, ולא תדון אותה כמעשה אלו עמי הארצות שנאמר בהם ולא עם הארץ חסיד. ואם תאמר, כמה עמי הארצות הם שעשו חסד - אלא כך פירושו: איזהו חסיד? זה המתחסד עם קונו. כמו דוד שהיה מחבר. ומה היה מחבר? תורה של למעלה היה מחבר עם הקדוש ברוך הוא. ומשום זה, שמרה נפשי כי חסיד אני.

ש'ש פעמים נעשה דוד עבד בתהלה הוא

שמרה נפשי כי חסיד אני וגו' (פז, ב): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רכ"ב):] דבר אחר, שמרה נפשי כי חסיד אני - למה? כדי שאתחסד עם אני, שנאמר בו אני וה'. או לו למי שמפריד אני מהוא, שנאמר (תהלים ק) הוא עשנו ולא אנחנו. שהכל אחד בלי פרוד. זהו שכתוב (דברים לב) ראו עתה כי אני אני הוא וגו', אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מדי מציל. אני יהוה, אני הוא ולא אחר. וזה אני מן אדני. ה' - עמוד האמצעי.

ומשום שיהוה הוא לימין, שהוא חסד, אמר, שמרה נפשי שאתחסד בך עם אני, והוא אדני לגבורה. ובתפארת מתחברים שני שמות - יאהדונה. וסוד הדבר בחסד ובגבורה (יחזקאל א) ופניהם

דינים מזדמנים מולה ודוחים אותה החוצה. אוי לאותה נפש שמתגלגלת בריקנות, כמו אבן בכף הקלע. זהו שכתוב (שמואל א כה) ואת נפש איביו יקלענה בתוך כף הקלע. ודוד בקש בקשתו לפני הקדוש ברוך הוא ואמר שמרה נפשי, שלא ידחו אותה החוצה. וכשיגיע (למולך, יפתחו לך) מולה, יפתחו לה פתחים, ותקבל אותה לפניך. כי חסיד אני, וכי חסיד נקרא? אמר רבי יהודה, כן, שכתוב (ישעיה נה) חסדי דוד הנאמנים. בגלל כך שמרה נפשי, שלא תעזב אותה ללכת החוצה. רבי יצחק אומר, כל אדם שיש לו חלק בצדיק, יורש ארץ זו, כמו שכתוב (שם ט) ועמך כלם צדיקים וגו'. וצדיק זה נקרא חסיד. אמר דוד, אחר שבמקום זה נאחזתי, חסיד אני, ולכן שמרה נפשי להתקשר בך.

שמרה נפשי כי חסיד אני - מי שמתעסק בתורה נקרא חסיד

שמרה נפשי כי חסיד אני וגו' (פז, ב): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רכ"ב):] (תהלים פו) שמרה נפשי כי חסיד אני - אף על גב שפרשוהו בגמרא, ולא חסיד אני, שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד ארבע שעות, ואני (שם קט) חצות לילה אקום להודות לך. ולא עוד, אלא שכל מלכי מזרח ומערב וכו', ואני ידי מלכלכות בדם שפיר ושלילה כדי לטהר אשה לבעלה. מיד נזדמנה לו צפרדע אחת ואמרה לו, למה אתה משבח עצמך לומר חצות לילה אקום להודות לך? ואני כל לילה לא ישנה לשבח לו ולנגן לפניו! אמר דוד, אוי